

Men det kunne være interessant, hvis vi under behandlingen her kunne få lidt mere afklaring af, hvordan Venstre egentlig stiller sig til lovforslaget.

Så til fru Pernille Sams og andre, der har været inde på spørgsmålet om overgangsperioden, og hvor der også hos den konservative ordfører – sådan forstod jeg det – var overvejelser om, hvorvidt man eventuelt kunne afkorte perioden med overgangsbestemmelserne.

Det er sådan, at de eksisterende staldsystemer efter den 1. januar 1999 først lovpligtigt skal være udskiftet inden for en overgangsperiode på 15 år. Og vi har fra regeringens side valgt at lægge dette åremål på 15 år efter moden overvejelse og ud fra, hvad der er den normale afskrivningsperiode for bygningsmæssige forhold inden for landbrug, som vi jo ved normalt er på omkring 15 år og endda på helt op til 20 år, når det drejer sig om bygninger.

Vi har så valgt at sige 15 år, og det er også den indstilling, vi har fået fra arbejdsgruppen, som jo altså repræsenterer de personer, som jeg lige har nævnt.

Jeg skal sige til hr. Tom Behnke, som spurgte, om jeg ikke direkte kunne have ladet lovforslaget indgå i et forslag til ændring af dyreværnsloven: Det er jo sådan i dag, at dyreværnsloven giver den til enhver tid siddende justitsminister mulighed for at udstede nye krav efter forhandling med fødevareministeren og jo også i høj grad efter forhandlinger i europæisk regi. Men jeg mener, at de forandringer, vi her foretager, og de krav, vi her påfører landbruget, er så store og grundlæggende, at de kræver en involvering af Folketinget. Og det er baggrunden for, at jeg har valgt at fremsætte det som et selvstændigt lovforslag om indendørs hold af drægtige søer og gylte.

Men med de meget positive tilkendegivelser, der er kommet fra partiernes ordførere her i dag, ser jeg frem til en konstruktiv udvalgsbehandling. Og skulle det ende med, at Folketinget gerne vil vedtage regeringens lovforslag inden sommeren, vil vi også kunne leve med dét.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 43: Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.
Af justitsministeren (Frank Jensen).
(Fremsat 1/4 98).

Forhandling

Peter Skaarup (DF):

I Dansk Folkeparti synes vi egentlig, det er lidt useriøst, at der ikke er andre, der tager ordet til et forslag som det her, for man skal jo være opmærksom på, at grundlovens § 44 siger, at indfødsret skal tildeles ved lovgivning. Men jeg ved ikke, om de partier, der ikke tager ordet under en sådan debat, mener, at det ikke er den rigtige måde at gøre det på. Sådan kan den adfærd, de udviser, måske tolkes.

Det er i hvert tilfælde grundlæggende for Dansk Folkeparti, at når grundloven siger, at det sker ved lovgivning, er det også rimeligt, at Folketinget giver det en seriøs behandling. Og dér kan man jo sætte spørgsmålstejn ved, om det reelt er en seriøs behandling, når der er fire, fem, seks partier herinde, der tilsyneladende overhovedet ikke ønsker at tage ordet.

Det synes vi ikke det er, og derfor ønsker vi at markere her fra talerstolen, hvad vores holdninger er, og så må andre partier selv tage ansvaret for, at de ikke ønsker at fremføre deres synspunkter her fra talerstolen. Så ved jeg ikke, hvor de ellers vil fremføre dem, men det må de jo afgøre med sig selv.

I Dansk Folkeparti mener vi ikke, at grundlovens fædre havde tænkt sig, at man ved tildeling af dansk indfødsret bare skulle lade det være et samlebandsprojekt eller en ekspeditionssag, hvor man her i Folketinget fra den ene dag til den anden skulle godkende, at der tildeles over 1.000 mennesker – plus de børn, som er med i forslaget – dansk indfødsret.

Det forslag, vi behandler her i dag, går jo ud på, at vi kommer til at modtage over 1.000 nye danske statsborgere, og derudover kommer så næsten det samme antal børn, og det vil sige, at vi kommer op på, at over 2.000 mennesker gennem det forslag bliver danske statsborgere. Og det er efter vores opfattelse mange mennesker og altså også efter vores opfattelse en situation, hvor man er på vej til at udskifte den danske befolkning på en måde, der ikke er rimelig. Og det er i hvert fald slet ikke rimeligt, at det ikke bliver behandlet seriøst her i Folketinget.

Når vi har set på den tildeling af danske statsborgerskaber, der har været tidligere, har vi mærket os, at den pr. år har været på lidt over 1.000 mennesker. I 1980-81 var det 1.224 og i 1982-83 var det 1.574, og hertil kommer så børnene. Men når vi så når frem til 1990'erne, er det oppe på lige omkring de 3.000. I 1990-91 drejede det sig om 2.908 mennesker, og i 1995-96 var det oppe på 3.487 mennesker – stadig væk plus børn – og i øjeblikket befinder det sig, så vidt jeg kan se af tallene, i nogenlunde det samme leje. Og det er efter vores opfattelse en stor udvikling i sammensætningen af befolkningen.

Og hvad værre er: Efter vores opfattelse er der også – det har vi kunnet konstatere under udvalgsarbejdet – personer iblandt, som ikke opfylder de kriterier, som man burde stille med hensyn til det at blive dansk statsborger. Her tænker jeg på spørgsmålet om kriminalitet, hvor der er borgere i Danmark, der ikke følger de regler, som vi burde sætte for, hvordan man opfører sig som statsborger her i landet. Og derfor bør man se nærmere på den del af det, og det vil vi selvfølgelig også gøre under udvalgsarbejdet.

Vi mener også, at det er et problem, at man i det her lovforslag givetvis – det har vi set under behandlingen af tidligere forslag – er ude i, at der er borgere med, der ikke kan klare sig selv økonomisk, og at der er borgere med, som ikke taler det danske sprog særlig tilfredsstillende, og det gør jo også, at det er svært for dem at klare sig i samfundet fremover. Og det viser sig nok på lidt længere sigt, at der er mennesker heriblandt, der har svært ved at finde et job, og det gør jo så, at arbejdsløshedsprocenten bliver højere, og det gør så igen, at problemerne med at klare sig selv bliver større.

Derfor er det efter vores opfattelse ikke i stil med de ønsker, der bl.a. i øjeblikket er i befolk-

ningen, at man fortsætter med at give dansk statsborgerskab til så mange mennesker.

Prøv at bladre engang: Det er virkelig mange mennesker, og der er navne, som mange danske statsborgere overhovedet ikke vil kunne udtale! Og i sig selv er det efter vores opfattelse et problem, og det er med til at udvikle Danmark til et multietnisk samfund, og det er der altså mange mennesker der ikke ønsker skal ske.

Derfor synes vi, man burde skrotte det her forslag og efter en gennemgang af reglerne for det her område komme med noget bedre efter sommerferien. For vi synes ikke, det er rimelige regler, og vi mener, at Folketinget bør gøre det bedre og leve op til de forudsætninger, der ligger i grundloven, og som er angivet i § 44, som regulerer det her.

Vi mener også, at man i forslaget burde sørge for – og det gælder generelt den behandling, som Dansk Folkeparti ønsker at give de her forslag – at de mennesker heriblandt, som givetvis bør have dansk statsborgerskab, fordi de kan klare sig selv og fuldt ud er klar til at optræde i det danske samfund, også burde have lov til at blive danske statsborgere, uden at partier som vores var nødt til at stemme imod det.

Men grunden er jo, at man stadig væk oprettholder det princip at samle alle menneskene i ét lovforslag, og vi mener – og i Dansk Folkeparti har vi diskuteret det meget afgørende spørgsmål – at man skulle dele forslaget op i dem, der efter vores opfattelse opfylder kriterierne, og dem, der er kriminelle, og som derfor ikke hører hjemme her.

(Kort bemærkning).

Svend Aage Jensby (V):

Det er jo ikke sædvanligt for i hvert fald mit parti at tage ordet ved førstebehandlingen af indfødsretslovforslag, men det, der kalder mig herop, er, at jeg nu skal høre hr. Peter Skaarup tale om, at det er at give lovforslaget en useriøs behandling, at der ikke kommer indlæg fra bl.a. Venstres side.

Det synes jeg er skrap kost, oven i købet med den erfaring, hr. Skaarup har her i Folketinget, for jeg kan forsikre, at i Indfødsretsudvalget bliver disse forslag, sådan som traditionen har været i en lang årrække, underkastet en seriøs behandling også fra mit partis side. Så jeg vil anbefale hr. Skaarup at spare på generaliseringerne.

Dernæst vil jeg sige, at det er forfatningsretligt interessant at høre en udredning af, hvad

grundlovens fædre i 1953 og i øvrigt også før den tid har forestillet sig på det her område, for så meget statsretsekspert tror jeg ikke der er ret mange af os der er, at vi er i stand til det.

Men det er jo op til hvert enkelt folketingsmedlem også i dag at forholde sig til lovforslaget. Og jeg ved ikke rigtig, om man i Dansk Folkeparti havde forestillet sig, at der skulle være et lovforslag for hver enkelt person, eller hvordan har man forestillet sig det.

Det kunne jo også være sådan, som jeg lige som fornemmede det, at der kun skulle optages personer på forslagene, som opfyldte de kriterier, som man forventer at stille fra Dansk Folkepartis side. Hvor mange bliver det så?

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Hr. Jensby reagerede på hr. Skaarups bemærkninger om, at dette her ikke fik en seriøs behandling. Nu er hr. Skaarup jo ny og derfor måske ikke helt klar over, hvordan det foregår i Indfødsretsudvalget; men der foregår en meget grundig behandling, og man har drøftet kriterierne. Dem kan hr. Skaarup så være uenig i, men han kan ikke sige, at det er useriøst i forhold til kriterierne. Man tager i det hele taget forarbejdet i udvalget og ikke så meget i salen.

Så skal jeg lige gribe fat i en af hr. Skaarups seneste bemærkninger, hvor han siger, at forslaget burde opdeles i dem, der ikke var nogle problemer i, og så dem, der ikke opfylder kriterierne på grund af kriminalitet. Jeg vil gøre det hver gang, hr. Skaarup kommer med den linje, og jeg vil hver gang sige, at de mennesker, der er på dette lovforslag, opfylder alle uden undtagelse de kriterier, som Folketingets Indfødsretsudvalg selv har sat. Det kan godt være, at hr. Skaarup ikke er enig i kriterierne, men kriterierne er et udtryk for flertallets holdning, og de er opfyldt for disse personers vedkommende.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg vil godt give en lille uddybning i forhold til fru Dorte Bennedsens indlæg, for det er jo rigtigt, at alle, der står på den her liste, opfylder kriterierne, medmindre de har været oppe til en individuel og grundig behandling i Indfødsretsudvalget, hvor man har truffet den beslutning, at netop de skal have mulighed for at komme på lovforslaget, selv om de ikke opfylder kriterierne.

Dér forstår jeg så, at en af de ting, som hr. Peter Skaarup har et meget stort problem med, er, at der er ganske enkelte på det her lovforslag, der ikke taler tilstrækkeligt godt dansk. Men hvad er udgangspunktet for, at et Indfødsretsudvalg kan beslutte at dispensere fra f.eks. sprogkravet? Det er f.eks. til folk, der har været offer for alvorlig tortur, fordi de i det land, de kommer fra – det kan f.eks. være Irak, hvor de har kæmpet mod Saddam Hussein, kæmpet for demokrati – har været udsat for voldsom tortur og derfor ikke kan opfylde sprogkravet på linje med alle andre.

Skal hr. Skaarups indlæg forstås på den måde, at folk, der har kæmpet for demokrati i f.eks. Irak, som er blevet tortureret og ikke kan opfylde sprogkravet, ikke skal have mulighed for dansk statsborgerskab? Er det det, der ligger i Dansk Folkepartis indlæg?

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Nej, det er ikke specielt det, der er tanken. Det, der er tanken, er, at man skal sørge for, at man i høj grad kan det danske sprog. Det er jo problematisk for de mennesker, der hævder, at der er folk her i landet, som ikke kan klare sig og ikke får de job, som de gerne skulle have, og som bliver diskrimineret, der samtidig går herop på talerstolen og siger, at man ikke nødvendigvis skal kunne det danske sprog. Det er selvmodsigende, for det er mange gange en forudsætning for at få en ansættelse et sted, at man kan det danske sprog.

Derfor er det selvfølgelig problematisk, hvis man som modtager af dansk indfødsret ikke kan det danske sprog ordentligt. Det er i orden, at man på kort sigt som indvander og flygtning i Danmark ikke kan det danske sprog 100 pct., men hvis vi taler om dansk indfødsret, så har man boet her i mange år, og det vil sige, at man burde have lært sig det danske sprog.

Så spørger hr. Svend Aage Jensby, om Dansk Folkeparti ønsker, at vi skal have et lovforslag for hver enkelt person. Sådan en bureaukratisk måde ønsker vi ikke at gøre det på. Det er muligt, der er andre, der vil det, men det vil vi ikke. Vi vil godt, at de mennesker, som opfylder fornuftige kriterier for opnåelse af dansk statsborgerskab, skal have lov til at få dansk statsborgerskab, og de skal på et forslag for sig selv.

Men der er altså også mennesker – det ved jeg Venstre er enig i – der ikke opfylder de kriterier, som Venstre ønsker at stille til de pågæl-

dende. Det er sådan noget som kriminalitet, hvor der er personer på forslaget – det ved vi ikke endnu, men det har der været på de tidligere forslag – der måske har gjort sig skyldig i brandstiftelse eller vold eller på anden vis begået kriminalitet f.eks. butikstyveri. Og det er ikke mennesker, som Dansk Folkeparti ønsker at give statsborgerskab til. Det kan vi så tage en lang diskussion om. Det kan vi godt gøre nu.

Jeg tror på, at der er mange mennesker i befolkningen, som heller ikke ønsker, at de pågældende skal have dansk statsborgerskab, og derfor er de kriterier, man har opstillet i Indfødsretsudvalget forkerte, og derfor burde man også tage debatten her i dag. Det kan ikke være anderledes, og det vil vi fortsat holde fast ved i Dansk Folkeparti.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Jeg må indrømme, at jeg ikke forstår hr. Peter Skaarups indlæg, for udgangspunktet er jo, at når vi snakker om sprogkravet, så er det op til politiet at afgøre, om folk taler et forståeligt dansk, og for langt, langt, langt de fleste, der er på det her forslag, gør det sig gældende, at de taler og forstår dansk. Sådan er det.

Det er kun, hvor Indfødsretsudvalget er gået ind og har givet en konkret dispensation, f.eks. på grund af tortur eller på grund af hjerneskade i forbindelse med trafikulykker eller epilepsi eller den slags ting, at der er undtagelser, og derfor forstår jeg simpelt hen ikke, hvad hr. Peter Skaarup siger. Hvad er det for nogle, der er på det her forslag, som ikke kan tale dansk, ikke kan forstå dansk, hvor der ikke er en konkret begrundelse, som er diskuteret igennem i Indfødsretsudvalget?

Jeg forstår ikke andet, end at det er en meget voldsom kritik af politiet.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Det er præcis en opfølgning af det, som hr. Søren Søndergaard har været oppe og sige: at de meget få tilfælde, hvor der bliver dispenseret fra sprogkravet, netop er tilfælde, hvor man har fysiske eller psykiske men af tortur i et sådant omfang, at speciallæger og neurologer osv. skriver erklæringer på, at de mennesker er ude af stand til at lære sproget i det omfang, som kravet ellers er.

En anden ting er så, at jeg undrer mig over den omsorg, som man pakker det her ind i,

hvor man siger, at så bliver det vanskeligt at få arbejde. Nu er der et utal af undersøgelser, der viser, at folk fra de etniske minoriteter har vanskeligt ved at få arbejde, uanset at de snakker sproget perfekt, måske er født og vokset op i Danmark, måske endda har dansk statsborgerskab. Så det er ikke dér, problemet er.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg ved ikke, hvordan hr. Søren Søndergaard kan udtale sig så skråsikkert om, hvem der er omfattet af det her forslag, og hvem der kan tale det danske sprog, og hvem der ikke kan. Det er noget, vi må undersøge i udvalget. Det er selvfølgelig klart, at dér vil Dansk Folkeparti også medvirke aktivt til en undersøgelse af det.

Men det er også klart, at det er vores opfattelse, at der er personer på de tidligere forslag, vi har behandlet i Folketinget, som ikke har opfyldt de kriterier, som det ville være naturligt at stille til personer, der gerne skulle få et job og gerne skulle fungere i det danske samfund. Og det er jo altså også karakteristisk, at der er mange af de personer, som får dansk statsborgerskab på denne her måde, som ikke kan klare sig, som ikke får et job, og derfor er arbejdsløshedsprocenten vældig stor. Det er selvfølgelig et problem for ethvert samfund, hvis man har en stor arbejdsløshedsprocent på grund af nogle af de her ting, som er inde i billedet.

Så er det da rigtigt, når fru Pernille Frahm siger, at Dansk Folkeparti har en omsorg for, at de statsborgerskaber, vi tildeler, går til personer, der også kan klare sig fremover. Hvis et land ikke skulle tage hånd om de statsborgere, det har, hvad skulle det så? Og derfor er det også forkert, at man giver statsborgerskaber til mennesker, som ikke kan klare sig selv, hvor arbejdsløshedsprocenten er stor, hvor man lever på offentlig hjælp osv. Det er klart, at det er et problem, og jeg kan slet ikke forstå, hvorfor fru Pernille Frahm ikke også kommer ind på det.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Hr. Peter Skaarup undrer sig over, hvordan vi kan være skråsikre på, hvem der kan sproget, og hvem der ikke kan sproget i det foreliggende forslag.

Jamen det kan vi faktisk, fordi systemet er indrettet sådan, så dér, hvor folk opfylder kriterierne, behandler Indfødsretskontoret de pågældende sager og sætter dem på lovforsla-

get. Og alle de sager, hvor der er problemer, f.eks. sproglige problemer, kommer i samråd. Og det ved hr. Peter Skaarup. Han har formodentlig allerede set disse samrådslist, og sådanne kommer der forud for hvert eneste lovforslag.

Nu skal jeg passe på med at slynge tal ud, men jeg tror ikke, jeg er meget galt afmarcheret, hvis jeg siger, at på sprogkriteriet har vi pr. lovforslag et sted mellem 10 og 20 sager, hvoraf langt hovedparten er tortursager. Der kan også være sager med folk, der er demente eller børn, der er debile og den slags ting. Men altså et sted mellem 10 og 20 sager ud af godt 900 på lovforslaget.

Det er altså ikke det kæmpestore problem, og vi får dem forelagt, og de kommer kun på lovforslaget, såfremt Indfødsretsudvalgets flertal har sagt ja til det.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Skråsikkerheden hænger udelukkende sammen med, at det er politiet, der kontrollerer, hvorvidt folk opfylder sprogrkravet, og derfor er det jo i sidste instans et spørgsmål om tillid til politiet. Hvis hr. Peter Skaarup ikke har tillid til, at politiet magter den opgave – det er måske lidt utraditionelt for Dansk Folkepartis vedkommende, at man ikke har den tillid til politiet, men har man ikke den tillid, så synes jeg da, at det er helt rimeligt, at hr. Skaarup kommer med den kritik, som han kommer med her. Men det er altså politiet, som påtager sig det ansvar at tjekke, om folk taler dansk i et sådant omfang, at det kan forstås, og at de kan forstå det, der bliver sagt til dem, og så lader politiet det gå videre. Og hvis politiet ikke synes det, så kommer det op i Indfødsretsudvalget.

Men jeg synes, at det her er et meget godt eksempel på, at meget af den diskussion, der foregår ude i befolkningen, er en diskussion, der bygger på manglende kendskab til de faktiske forhold, og det er så det manglende kendskab, der nu har ført hr. Peter Skaarup ud i et felttog mod det danske politi. Og det synes jeg er synd både for hr. Peter Skaarup og det danske politi.

Formanden:

Hr. Peter Skaarup, og det bliver så nok en afsluttende bemærkning.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg forstår, at vi skal til at runde debatten af, og det kan jeg så gøre med at sige, at Dansk Folkeparti har fuld tillid til det danske politi. Det, vi diskuterer nu, er ikke en mistillidserklæring til politi eller myndigheder i øvrigt, men det er en generel kritik af, at vi her i Folketinget på samlebånd giver statsborgerskaber. Det kan man ikke benægte, og det kan hr. Søren Søndergaard heller ikke benægte. Vi behandler her i dag over 1.000 menneskers indfødsretsansøgning. Vi behandler næsten 1.000 børn, der hører med til de samme mennesker, og det har man så gjort tre gange i løbet af en folketingssamling. Det vil sige, at det drejer sig om måske 6.000 nye danskere på årsplan.

Det er ikke en rimelig måde at gøre det på, og det er derfor, at jeg efterlyser, at vi her i Folketinget tager en generel debat, ligesom vi gør med de andre lovforslag. Hvad er årsagen til, at man ikke vil have en generel debat om det her?

Det er da klart, at Dansk Folkeparti helt sikkert vil medvirke i Indfødsretsudvalget, hvor vi har sæde, være med til at diskutere de her ting, og vi vil være til at kontrollere, at sprogkravene er opfyldt, og også være med til at kontrollere, at kriminaliteten ikke er til stede. Og dér kunne jeg så godt efterlyse, at hr. Søren Søndergaard og fru Dorte Bennedsen ville være opmærksomme på, at der altså er kriminelle borgere iblandt dem her. Hvorfor diskuterer vi ikke det? Hvad er årsagen til det?

Tom Behnke (FP):

Vi har i Fremskridtspartiet efter at have fulgt arbejdet meget nøje i Indfødsretsudvalget konstateret, at for en meget stor dels vedkommende, hvor der er tale om, at de ikke kan opfylde kravene til danskkundskaber, er der tale om personer, som enten har fysiske eller psykiske mangler, som simpelt hen gør, at de ikke er i stand til at tale dansk. Det er klart, at hvis man i en krigssituation har fået skudt det meste af kæben af, så er man simpelt hen ikke i stand til at bevæge munden, og så er det nok noget af et krav at stille, at man skal kunne tale flydende dansk.

I Indfødsretsudvalget er det jo ikke alle ansøgere om dispensation, som Fremskridtspartiet siger ja til. Det er det ikke. Men der er en lang række – specielt når det gælder sprogrkrav – hvor vi siger, at hvis det er det eneste, der mangler for at opfylde alle de øvrige kriterier

for at opnå dansk statsborgerskab, ser vi med lidt mildere øjne på det.

Det, vi i Fremskridtspartiet derimod gerne vil have lov til at hænge os i, er, når vi taler om de ansøgere, som har begået kriminalitet, mens de har været i Danmark, endda i en række tilfælde meget, meget grov kriminalitet. De personer ønsker vi ikke at give dansk statsborgerskab. Hvis der er tale om meget grov kriminalitet, er det vores opfattelse i Fremskridtspartiet, at den type udlændinge burde udvises af Danmark og ikke belønnes med et dansk statsborgerskab.

Så er der selvfølgelig nogle af ansøgerne, der har begået knap så grov kriminalitet. Der er det allerede i dag sådan, at dér lægger man så en karenperiode oven i den periode, der i øvrigt er, inden man kan søge dansk statsborgerskab. Der har vi i Fremskridtspartiet den opfattelse, at man burde udvide den periode noget mere, så vi havde en bedre mulighed for at se ansøgerne grundigt an, inden vi gav dem dansk statsborgerskab. Det er det, vi specielt hæfter os ved, når vi behandler de her forslag.

Nu har der været mange bud på, hvor mange der ansøger: Socialdemokratiets ordfører, fru Dorte Bennedsen, snakkede om 900, hr. Peter Skaarup talte om 1.000. Jeg har lige tjekket det. På det her forslag er der tale om 1.238. Det er i hvert fald faktisk. Det, der ikke er så faktisk, for dér skal man til at tælle, og det er jo straks sværere, er, hvor mange børn der pr. automatik følger med. Men hvis jeg kigger tilbage på de øvrige forslag, vi har haft her i Folketinget, så ligger det på ca. 60 pct. i forhold til de voksne. Så det, vi kan konstatere, er, at der her er tale om små 2.000, der søger og formentlig også får dansk statsborgerskab.

Vi vil i Fremskridtspartiet som nævnt lægge megen vægt på at få undersøgt specielt de ansøgere, der har lavet kriminalitet. Vi vil også undersøge og specielt hæfte os ved de udlændinge, som har en væsentlig gæld til det offentlige, når vi i Danmark kan have meget, meget strenge regler for, hvornår man kan få bevilling til det ene og til det andet. Det er rent faktisk sådan i Danmark, at hvis man har en gæld til det offentlige på over 50.000 kr., så kan man ikke en gang få lov til at køre taxa, man kan ikke en gang få lov til at udføre sit arbejde for at tjene penge til, at man kan afdrage på gælden, men når der er tale om udlændinge, så gives der rask væk dispensationer, og det er vi imod i Fremskridtspartiet.

Vi mener også, at det er meget vigtigt, at vi i forbindelse med de her ansøgere sikrer os, at de, der søger om dansk statsborgerskab, bliver et aktiv og et gode for det danske samfund. Og derfor er det vigtigt, at de pågældende personer selvfølgelig er i stand til at forsørge sig selv.

Det er altså de tre elementer, som vi i Fremskridtspartiet lægger meget stor vægt på, når vi behandler de her forslag, og det vil vi også gøre denne gang.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Jeg forstår på hr. Tom Behnke, at der var 300 flere på lovforslaget, end jeg havde sagt. Dertil vil jeg sige, at så bliver de dér 15-20, jeg talte om, til gengæld et forholdsvis mindre tal.

Men jeg vil gerne stille et spørgsmål til hr. Tom Behnke, som talte om, at folk, der havde begået meget grov kriminalitet, aldrig skulle have statsborgerskab, hvor jeg vil bede hr. Tom Behnke om at definere meget grov kriminalitet og gerne definere det som et åremål på straf. Hvad er det, vi taler om her?

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Det var bare lige en hjælpende hånd til hr. Tom Behnke. Vi har fået en skriftlig fremsættelse i forbindelse med lovforslaget, og der står, at det omfatter 1.238 personer, og at det indebærer, at 1.096 børn under 18 år vil kunne erhverve dansk indfødsret som bipersoner til deres forældre i henhold til lov om dansk indfødsret. Det vil altså sige, at vi på dette lovforslag er oppe på over 2.300 mennesker alt i alt, og dermed er vi meget, meget højt oppe også i forhold til tidligere tilsvarende lovforslag.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Når vi i Fremskridtspartiet taler om grov kriminalitet, er det de ansøgere, som vi igennem tiderne har bedt om at få pillet ud af forslagene, inden vi stemte om det samlede forslag til sidst ved tredjebehandlingen. Det har et meget, meget stort flertal i Folketinget hidtil stemt imod. Man ønsker, at det skal være alle under én hat.

Når vi taler om grov kriminalitet, er det, når vi taler om vold med legemsskade til følge, det er, når vi taler om vold mod tjenestemænd i funktion, det er, når vi taler om voldtægt, røve-

rier, menneskesmuglere, og listen er såmænd meget lang.

Ved det forrige forslag, som var en genfremstilling, hvor vi havde en førstebehandling for 14 dage siden, kom jeg til at sige, at listen er alenlang, og der udspandt sig så en hel lille debat om, hvor meget en alen er. Og er det nu også en alen lang? Siden hen har vi så fået listen over – i hvert fald den foreløbige liste – hvem der har begået kriminalitet, og jeg kan konstatere, at ifølge min matematikbog er listen alenlang, og det synes vi er beklageligt.

Vi synes, det er beklageligt, fordi det giver et indtryk af, at når der er nogen af dem, som får dansk indfødsret, som i virkeligheden ikke fortjener det, så er det jo nok dem alle sammen. Det er det jo ikke. Hovedparten af dem, der er på forslaget, opfylder jo alle kriterierne: De er i stand til at opføre sig anstændigt og ordentligt uden at begå kriminalitet i Danmark, er i virkeligheden også i stand til at forsørge sig selv, har ikke væsentlig gæld til det offentlige, og det er jo fint nok. Jeg synes i virkeligheden, at det er beklageligt i forhold til den gruppe af personer, at de er med på et forslag sammen med de andre. Og det er derfor, vi stiller forslag om, at vi piller dem ud, som begår væsentlig kriminalitet, og så kan vi stemme om resten.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Hr. Tom Behnke taler uden om det spørgsmål, som jeg stillede, for jeg bad om at få grov kriminalitet defineret på åremål. Og jeg erindrers også godt debatten fra det sidste lovforslag, hvor hr. Tom Behnke fik givet det indtryk, at der var en alenlang liste af dybt kriminelle mennesker.

Det drejer sig jo om straffe på 30 dage, 40 dage, 60 dage. Jeg vil gerne have at vide, når hr. Tom Behnke og Fremskridtspartiet ønsker, at der er folk, der ikke skal kunne få indfødsret nogen sinde, fordi de har begået grov kriminalitet, hvad er grænsen, hvad er åremålet for den kriminalitet – eller er det månederne, eller hvad er det? Hvor sætter man grænsen? Det kan jo ikke nytte noget, at det er et partis sådan fornemmelse af, hvad der er groft, og hvad der ikke er groft; der må være en eller anden rimelig defineret grænse.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Det er der naturligvis. Og fru Dorte Bennedsen har jo adskillige gange været ordfører her i salen, hvor Fremskridtspartiet har fremsat forslag om, at hvis man har begået kriminalitet her i landet, der er så grov, at man har fået mere end 30 dages ubetinget fængsel, så er det Fremskridtspartiets opfattelse, at man bør udvises af Danmark.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Så vil jeg gerne til afslutning markere min egen og Socialdemokratiets dybe uenighed. At folk, der for en årrække siden har fået en straf på 30 dage for et eller andet, for good and ever skulle fornægtes at blive danske statsborgere, er vi dybt uenige i.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Indfødsretsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 15. april 1998, kl. 13.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 18.22